

Hommage aan Christine D'haen

Hedwig Speliers

stadsdichter Brugge

www.poeziebos.be

Ik daag uit: wie wil hem beitel, haar monument?
Een bescheiden beeld en beeltenis, Brugse vrouw.
Zij wandelde in woorden rond en boodschapte
terwijl ze over wolken liep. En elke brug waarop ze stond

weerspiegelde haar blik, haar dichtelijke mond
in het zwarte water. De zinnen dreven boven,
zij omwikkelde gedachten met feestelijke linten.
Ze versierde haar avonden met het langste licht.

Goed, ze was niet makkelijk, schiep haar onbehagen:
Haar was Brugge te luidruchtig, koetsen haalden haar
uit haar inspiratie en het gedicht van het ogenblik.
Ze was verbolgen, misschien verbolgen over

de miskennis van haar stad die nooit haar stad was.
De miskennis van haar stad, zij die een talent was
en grensoverschrijdend in woorden kon schreien
zoals zij haar vriendin barokgetaald heeft beweend.

Eerst in de Potterierei, dan in de Jeruzalemstraat,
tot slot in de Nieuwe Gentweg heeft ze gewoond.
Bij haar dood werd ze in het Campo Santo bijgezet.
Brugge heeft heel even niet op haar genie gelet.